

Én megtudom

Azt a hamvasságot
amit én az őszben
szeretek, már a
nyárban, sem a
télben nem találod.

Ott van az a
gyermek szemében,
nincs az öregekében,
az őszekében sem.

Nincs a lefutó villámban
sem ami igaz,
nagyon erős ahhoz,
hogy örökké tiszta maradjon...

Hogy van-e a szíromban?
nem tudom, bár a szírom
tisztának látszik,
ám némi ezüstöt fölfedezhetsz
rajta, amikor a harmatból
megtart néhány csöppet...

Mondanám talán,
a nap világában...
De mindenféle költők
annyiszor a fülemben mondták:
„A nap aranyból való”

Én megtudom.
A nap minden időkre
szóló hevével is,
túl hideg, sötét
és ostoba ahhoz
hogy teljesítse a lélek
kivánságát —
Holott mindene megvan...

Rippl-Rónai József

Pasztell